

Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastoa (Eurojust) koskevaa asetusta täydentävä lainsäädäntö

Lausuntotiivistelmä

Oikeusministeriön julkaisuja, Mietintöjä ja lausuntoja 2019:43

Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastoa (Eurojust) koskevaa asetusta täydentävä lainsäädäntö

Lausuntotiivistelmä

Oikeusministeriö

ISBN PDF: 978-952-259-784-7
Taitto: Valtioneuvoston hallintoyksikkö
Julkaisutuotanto

Helsinki 2019

Kuvailulehti

Julkaisija	Oikeusministeriö	12.12.2019
Tekijät	Neuvotteleva virkamies Miia Ljungqvist	
Julkaisun nimi	Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastoa (Eurojust) koskevaa asetusta täydentävä lainsäädäntö Lausuntotiivistelmä	
Julkaisusarjan nimi ja numero	Oikeusministeriön julkaisuja, Mietintöjä ja lausuntoja 2019:43	
Diaari/hankenumero	1/481/2018, VN/5641/2018, OM048:00/2018	Teema Mietintöjä ja lausuntoja
ISBN PDF	978-952-259-784-7	ISSN PDF 2490-1172
URN-osoite	http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-259-784-7	
Sivumäärä	16	Kieli suomi
Asiasanat	rikosoikeus, rikosprosessi, syyttäjät, rikosoikeudellinen vastuu, EU	
Tiivistelmä	Oikeusministeriö pyysi 15.7.2019 lausuntoa työryhmämietinnöstä koskien Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastoa (Eurojust) koskevaa asetusta täydentävästä lainsäädännöstä (Oikeusministeriö, mietintöjä ja lausuntoja 2019:37) yhteensä 38 eri taholta. Tämä lausuntotiivistelmä sisältää yhteenvedon työryhmän keskeisistä ehdotuksista sekä lausunnonantajien arvioista ehdotuksen sisältöön.	
Kustantaja	Oikeusministeriö	
Julkaisun myynti/jakaja	Sähköinen versio: julkaisut.valtioneuvosto.fi Julkaisumyynti: vnjulkaisumyynti.fi	

Presentationsblad

Utgivare	Justitieministeriet	12.12.2019	
Författare	Konsultativ tjänsteman Miia Ljungqvist		
Publikationens titel	Kompletterande lagstiftning till förordningen om Europeiska unionins byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) Sammandrag av utlåtandena		
Publikationsseriens namn och nummer	Justitieministeriets publikationer, Betänkanden och utlåtanden 2019:43		
Diarie-/projektnummer	1/481/2018, VN/5641/2018, OM048:00/2018	Tema	Betänkanden och utlåtanden
ISBN PDF	978-952-259-784-7	ISSN PDF	2490-1172
URN-adress	http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-259-784-7		
Sidantal	16	Språk	finska
Nyckelord	straffrätt, straffprocess, åklagare, straffrätligt ansvar, EU		
Referat	Justitieministeriet bad en den 15.7.2019 totalt 38 olika instanser yttra sig om arbetsgruppsbetänkandet med förslag till kompletterande lagstiftning till förordningen om Europeiska unionins byrå för straffrättsligt samarbete (Justitieministeriet, utredningar och anvisningar 2019:37). I detta sammandrag av remissvaren ingår arbetsgruppens viktigaste förslag och remissinstansernas bedömningar om den.		
Förläggare	Justitieministeriet		
Beställningar/distribution	Elektronisk version: julkaisut.valtioneuvosto.fi Beställningar: vnjulkaisumyynti.fi		

Description sheet

Published by	Ministry of Justice	12.12.2019	
Authors	Ministerial adviser Miia Ljungqvist		
Title of publication	Legislation supplementing the Regulation on the European Union Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust). Summary of opinions		
Series and publication number	Publications of the Ministry of Justice, Memorandums and statements 2019:43		
Register number	1/481/2018, VN/5641/2018, OM048:00/2018	Subject	Memorandums and statements
ISBN PDF	978-952-259-784-7	ISSN PDF	2490-1172
Website address URN	http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-259-784-7		
Pages	16	Language	Finnish
Keywords	criminal law, criminal procedure, prosecutors, criminal liability, EU		
Abstract On 15 July 2019, the Ministry of Justice sent out a working group report on legislation supplementing the Regulation on the European Union Agency for Criminal Judicial Cooperation (Eurojust) (Ministry of Justice, Memorandums and statements 2019:37) to 38 different stakeholders for comments. This publication contains a summary of the working group's key proposals and of the consulted stakeholders' opinions on the contents of the proposals.			
Publisher	Ministry of Justice		
Publication sales/ Distributed by	Online version: julkaisut.valtioneuvosto.fi Publication sales: vnjulkaisumyynti.fi		

Sisältö

1	Tiivistelmä.....	7
2	Johdanto	8
2.1	Yleistä	8
2.2	Työryhmän keskeiset ehdotukset.....	8
2.3	Mietinnöstä pyydetyt lausunnot.....	9
3	Kannanotot työryhmän keskeisiin ehdotuksiin ja muut lausunnoissa esiin nousseet asiat.....	10
	Liitteet.....	15

1 Tiivistelmä

Esitystä on useissa lausunnoissa pidetty kannatettavana ja hyvin perusteltuna. Ehdotettu laki vastaa sisällöltään pitkälti voimassa olevaa lakia eikä aiheuta varsinaisia muutoksia kansallisten viranomaisten toimintaan. Kansallisen jäsenen toimivaltaa koskevat säännökset erityisesti kiiretilanteissa ovat saaneet kannatusta useassa lausunnossa.

Tietosuojaa koskevia säännöksiä on pidetty kannatettavina. Helsingin poliisilaitos toteaa lausunnossaan, että tiedonsaantioikeuden tulee olla mahdollisimman laaja ja joustava, jotta asioiden nopea ja tehokas hoitaminen mahdollistuu. Erityisen kannatettavana on pidetty muutosta, että henkilötietojen luovuttamisesta kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle päättää kansallisen jäsenen sijasta alkuperäisen siirron toteuttanut toimivaltainen viranomaislainen. Oikeusrekisterikeskuksen näkemyksen mukaan nyt ehdotettu tiedonsaantisäännös vastaa asiallisesti voimassa olevaa.

2 Johdanto

2.1 Yleistä

Eurojust perustettiin neuvoston päätöksellä 2002/187/YOS. Sen pääasiallisena tehtävänä on tukea ja vahvistaa kansallisten esitutkinta- ja syyttäviviranomaisten koordinaatiota sekä yhteistyötä vakavaan kansainväliseen rikollisuuteen liittyvissä asioissa. Eurojustia on vahvistettu vuonna 2009 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/426/YOS. Suomessa päätös on pantu kansallisesti täytäntöön Eurojustia koskevan päätöksen eräiden määräysten täytäntöönpanosta annetulla lailla 742/2010 (Eurojust-laki).

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan komissio antoi heinäkuussa 2013 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 85 artiklaan perustuvan asetusehdotuksen Euroopan unionin rikosoikeudellisesta virastosta (Eurojust). Ehdotuksen tarkoituksena oli säilyttää asetuksessa ne osat, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi Eurojustin hallinnossa ja toiminnassa, mutta samalla uudistaa viraston oikeudellista kehystä ja tehostaa sen toimintaa ja rakennetta. Keskeisenä tavoitteena oli, että Eurojust voisi keskittyä operatiiviseen toimintaan sekä keventää Eurojustin kansallisten jäsenten hallinnollista työtaakkaa. Asetus hyväksyttiin marraskuussa 2018 (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1727, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) ja neuvoston päätöksen 2002/187/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta. Asetusta sovelletaan 12 päivästä joulukuuta 2019 alkaen.

Oikeusministeriö asetti 18 päivänä lokakuuta 2018 työryhmän valmistelemaan kansallisia säännöksiä, jotka täydentävät kyseistä neuvoston asetusta. Työryhmä luovutti mietintönsä 13.6.2019 (Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) koskevaa asetusta täydentävä lainsäädäntö, mietintöjä ja lausuntoja 37/2019).

2.2 Työryhmän keskeiset ehdotukset

Esityksen tavoitteena on tehdä Eurojustia koskevaan lainsäädäntöön asetuksen edellyttämät muutokset. Selkeyden vuoksi asetuksesta aiheutuvat lainsäädäntömuutokset ehdotetaan tehtäväksi kumoamalla voimassa oleva Eurojust-laki, ja säätämällä uusi asetusta täydentävä Eurojust-laki. Ehdotettavan uuden Eurojust-lain nimeksi tulisi laki Euroopan Unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta, joka vastaisi muotoilultaan

esimerkiksi Europol-asetusta täydentävää lakia Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (214/2017). Ehdotettu laki vastaisi kuitenkin sisällöltään monelta osin voimassa olevaa lakia. Tätä voidaan pitää tarkoituksenmukaisena ottaen huomioon, että asiallisesti Eurojustin toimintaan ei ole uuden asetuksen myötä tulossa suuria muutoksia, eikä myöskään nykyisessä lainsäädännössä kansallisella tasolla ole ilmennyt mainittavia ongelmia. Asetus ei edellyttäisi muutosten tekemistä muihin lakeihin, jotka sisältävät Eurojustia koskevaa sääntelyä.

Ehdotuksessa on pyritty selkiyttämään kansallisen jäsenen toimivaltaa koskevia säännöksiä. Lisäksi ehdotettavassa laissa selkiytettäisiin valtakunnansyyttäjän toimiston roolia Eurojustiin liittyvissä kansallisissa päätöksissä. Ehdotettavassa laissa ei voimassa olevasta laista poiketen säädettäisi enää Suomen edustajasta Eurojustin yhteisessä valvontaelimessä, sillä asetuksen mukaan henkilötietojen käsittelyn valvonta siirtyisi valvontaelimeltä Euroopan tietosuojavaltuutetulle. Teknisenä muutoksena ehdotettavaan lakiin ei tulisi enää viittaussäännöksiä poliisiin, Rajavartiolaitoksen ja Tullin henkilötietojen käsittelyä koskeviin lakeihin sekä julkisuuslakeihin. Tämä ei kuitenkaan merkitsisi sisällöllistä muutosta sovellettavaan lainsäädäntöön. Samoin viittaus yhteisistä tutkintaryhmistä annettuun lakiin poistuisi, vaikka kyseisen lain Eurojustia koskevia säännöksiä edelleen kyseisessä laissa säädetyllä tavalla sovellettaisiin.

2.3 Mietinnöstä pyydetyt lausunnot

Oikeusministeriö pyysi mietinnössä lausuntoa 38:lta taholta. Lausuntopyyntöissä pyydettiin ottamaan kantaa esityksen yleisperusteluihin, ehdotetun Eurojust-lainsäädännösehdotuksiin ja yksityiskohtaisiin perusteluihin sekä esittämään muut huomionarvoiset seikat.

Lausunto saapui yhteensä 14 taholta.

Lausunnonantajat ilmenevät oheisesta liitteestä.

3 Kannanotot työryhmän keskeisiin ehdotuksiin ja muut lausunnoissa esiin nousseet asiat

Tulli katsoo, että nyt tarkasteltavana oleva uudistettava Eurojust-lainsäädäntö perustuu tarpeeseen reagoida havaittuihin toimintaympäristön muutoksiin unionin tasolta alkaen ja sopeutua uusien toimijoiden, kuten Euroopan syyttäjänviraston (EPPO), asemaan. Tulli yhtyy valmistelussa esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan asiallisesti Eurojustin toimintaan ei ole uuden asetuksen myötä tulossa suuria muutoksia, eikä myöskään voimassa olevassa kansallisessa lainsäädännössä ole ilmennyt mainittavia ongelmia. Päämäärät EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyön tehostamiseksi ovat oikeita ja keinot, joilla niihin pyritään, johdonmukaisia. Vakiintunut esitutkinta- ja syyttäjäviranomaisten tiivis yhteistyö on oleellinen elementti täytäntöönpanon tavoitteiden saavuttamiseksi.

Valmisteltava laki vastaa Eurojust-asetusta ja säännösehdotukset koskevat asioita, joita on perusteltua käsitellä kansallisesti tarkemmin. Esitettyjen toimivaltuussäännösten osalta Tulli toteaa, että pakkokeinojen toteuttamisessa sekä viranomaisten tiedonhankinnassa käytettävien toimenpiteiden harkinnassa epäiltyjen ja muiden asiaan liittyvien tahojen oikeusturva on merkittävin huomioon otettava seikka. Tulli on käytännössä valvottujen läpilaskujen toteuttamisesta vastaava viranomainen. Operatiiviseen toimintaan liittyy aina riskejä. Läpilaskua harkitessa ei muun muassa voida hyväksyä, että vaarallinen salakuljetustavara lopulta päätyisi rikolliseen käyttötarkoitukseen. Tulli yhtyy valmistelussa esitettyyn näkemykseen siitä, ettei Eurojust-asetuksen ja -lain kii-retilanteita koskevaan poikkeukselliseen päätöksentekoon ole käytännössä tarvetta turvautua. Tämä on myös tunnustettu ja otettu huomioon Eurojust-asetuksen 8 artiklan 5 kohdassa ja ehdotetun lain 3 §:ssä.

Tietosuojavaltuutetun toimisto yhtyy ehdotuksessa esitettyihin perustuslaillisiin näkemyksiin henkilötietojen suojan osalta. Eurojust-asetus täsmentää rikosasioiden henkilötietodirektiivin (2016/680) säännöksiä näiltä osin, mitä voidaan pitää perustuslakivaliokunnan esittämän linjauksen (PeVL 28/2018 vp) mukaisena. Henkilötietojen suojan valvonta on aikaisemmin ollut Eurojustin yhteisellä valvontaelimellä, johon oikeusministeriö on nimennyt edustajan. Kun valvonta siirtyy Eurojust-asetuksen 42 artiklan mukaisesti Euroopan tietosuojavaltuutetulle ja joiltakin osin kansalliselle valvontaviranomaiselle, olisi ilmeisesti paikallaan täsmentää ehdotettua säännöstä siten, kuin laissa (214/2017) koskien Europolia. Jos ja kun kansallisena viranomaisena on tietosuojavaltuutettu, voidaan tehtävää pitää uutena ja siihen tulisi varata myös riittävät resurssit (arviolta 0,2 htv).

Valtakunnansyyttäjänvirasto katsoo, että työryhmän yksimielinen mietintö, jonka valmistelussa Valtakunnansyyttäjänvirasto on ollut edustettuna, sisältää asetuksen edellyttämät muutokset Eurojustia koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön. Teknisinä huomioina Valtakunnansyyttäjänvirasto toteaa, että mietinnön sivulla 12–15 Suomen lainsäädännön nykytilaa koskevassa osiossa viitataan Syyttäjälaitoslain 1.10.2019 voimaan tuleviin säännöksiin, jotka joiltain osin poikkeavat mietinnön valmistuessa voimassa olleista säännöksistä. Kuitenkin hallituksen esitystä annettaessa edellä mainitut säännösmuutokset lienevät jo tulleet voimaan. Mietinnön sivulla 16 eritellään koordinaatiokokouksiin osallistujiksi ”oikeus-, tutkinta- ja syyttäjäviranomaiset”, vaikka vaikiintuneesti syyttäjät on laskettu oikeusviranomaisiksi erotuksena esitutkintaviranomaisista. Lisäksi Eurojust-lain yhteydessä Syyttäjälaitoksesta annetun lain 7 §:n 2 momentin viittaussäännös tulee muuttaa siten, että siinä viitattaisiin nyt ehdotettuun uuteen Eurojust-lakiin.

Professori Juha Raitio toteaa, että vaikka asiassa on kysymys asetuksesta, joka on niin sanotusti suoraan sovellettavaa EU-oikeutta eikä vaadi voimaantullakseen kansallista säätelyä, ei ole estettä säätää asetusta täydentäviä kansallisia säännöksiä. Mietinnön mukaisessa tilanteessa tämä on perusteltua oikeusvarmuuden eli lähinnä lainkäytön ja viranomaistoiminnan ennakoitavuuden kannalta. Tarkasteltavassa lakiesityksessä on pyritty selkiyttämään kansallisen jäsenen toimivaltaa koskevia säännöksiä ja valtakunnansyyttäjän toimiston roolia Eurojustin liittyvissä kansallisissa päätöksissä. Nämä ovat luonteeltaan kysymyksiä, joissa linkki kansalliseen hallintoon on ilmeinen. Esityksen tavoitteena on perustellusti se, että jäsenvaltioiden välinen rikosoikeudellinen yhteistyö asetuksen alalla tehostuisi entisestään. EU-oikeuden kannalta on tärkeää korostaa, että nyt esitetyt kansallisia säännöksiä tulkitaan yhteydessä Eurojust-asetukseen.

Oikeusrekisterikeskus toteaa, että rekisterinpidossa oleviin henkilörekistereihin talletettuja tietoja käytetään merkittävässä määrin rikosprosessin yhteydessä. Voimassa olevan Eurojust-lain (742/2010) 9 §:ssä säädetään tietojen luovuttamisesta kansalliselle jäsenelle ja 10 §:ssä henkilötietojen luovuttamisesta Eurojustille. Eurojust-lain 10.1 §:n nojalla tietoja Eurojustille voidaan luovuttaa rikosrekisteristä ja muista oikeushallinnon rekistereistä samoin edellytyksin kuin syyttäjälle.

Ehdotetussa säännöksessä tietojen toimittamisesta ja käsittelystä säädettäisiin 8 §:ssä. Ehdotetulla säännöksellä ei ole perustelujen mukaan tarkoitus muuttaa asiallisesti tiedonsaantioikeuden laajuutta. Kansallisen jäsenen tiedonsaantioikeuteen sovellettaisiin ehdotuksen 8.2 §:n mukaan syyttäjälaitoksesta annetun lain (32/2019) 22 §:ssä säädettyä silloin, kun tämä hoitaa Eurojust-asetuksen mukaisia tehtäviä.

Syyttäviranomaisen tiedonsaantioikeudesta Oikeusrekisterikeskuksen rekisteritietoihin säädetään pääosin rekisterikohtaisissa erityissäännöksissä, esimerkiksi rikosrekisterilain (779/1993) 4 §:ssä, mutta myös syyttäjälaitoslain 22 §:ssä. Oikeusrekisterikeskuksen näkemyksen mukaan nyt ehdotettu tiedonsaantisäännös vastaa asiallisesti voimassa olevaa. Oikeusrekisterikeskuksella ei ole huomautettavaa ehdotetusta tiedonsaantisäännöksestä.

Rajavartiolaitos katsoo, ettei sillä ole oman toimialansa osalta lausuttavaa esityksestä. Kuten työryhmän mietinnössä on arvioitu, ei esitys aiheuttane varsinaisia muutoksia Suomen kansallisten viranomaisten toimintaan ja ehdotetut muutokset liittyvät pääosin Eurojustin hallinnon organisointiin. Ehdotettavat lainsäädännön muutokset johtuvat siten suurelta osin Eurojust-asetuksen luonteesta suoraan sovellettavana lainsäädäntönä.

Helsingin poliisilaitos lausuu, etteivät Eurojust-asetus tai sitä täydentävä työryhmän ehdottama lainsäädäntö aiheuta varsinaisia muutoksia kansallisten viranomaisten toimintaan. Ehdotetut säännökset koskevat lähinnä Syyttäjälaitosta, eivätkä vaikuta niinkään poliisin operatiiviseen toimintaan tai poliisin hallintoon. Esityksessä ehdotetaan, että nykyisestä lainsäädännöstä poiketen Eurojustissa työskentelevänä varajäsenenä ja avustajana voisi jatkossa toimia ainoastaan syyttäjä. Voimassa olevassa laissa edellytetään, että varajäsenen on täytettävä kansallisen jäsenen kelpoisuusvaatimukset, joten periaatteessa esimerkiksi esitutkintaviranomainen olisi voinut tämän kelpoisuusvaatimuksen täytettyään toimia varajäsenenä. Avustajana on voinut toimia esimerkiksi poliisihallinnon edustaja, jolla ei ole oikeustieteen tutkintoa. Syyttäjän kanssa tehtävän esitutkintayhteistyön vuoksi voisi olla perusteltua, että varajäsenenä tai avustajana voisi toimia myös esitutkintaviranomainen, joka täyttää ylempää oikeustieteellistä korkeakoulututkintoa koskevan kelpoisuusvaatimuksen. Asetus kuitenkin edellyttää, että varajäsenellä on syyttäjän tai tuomarin tai vastaavaa toimivaltaa käyttävän oikeusviranomaisen edustajan asema.

Helsingin poliisilaitos katsoo, että työryhmän ehdotukset kansallisen jäsenen toimivaltaan liittyen vaikuttavat toimivilta kiiretilanteissa ja säästävät operatiivisessa toiminnassa kiinni olevan tutkinnanjohtajan työaikaa. Säännöksen tarkoituksena on turvata kansallisen jäsenen mahdollisuudet toimia nopeaa päätöstä edellyttävissä tilanteissa, joissa hän ei saa yhteyttä Suomessa viranomaiseen, jolla on toimivalta päättää toimenpiteestä. Kansallisen jäsenen päätösvalta on ehdotuksessa rajattu voimassa olevan lain tavoin siten, että säännökseen ei käytännössä olisi tarvetta turvautua. Suomessa toimii päivystysjärjestelmä sekä esitutkintaviranomais- että syyttäjäjärjestelmät.

Esityksessä henkilötietojen käsittelyä koskevat säännökset on muotoiltu mahdollisimman joustaviksi operatiivista toimintaa ajatellen. Helsingin poliisilaitos kannattaa mahdollisimman laajaa ja joustavaa tiedonsaantioikeutta, jotta asioiden tehokas ja nopea hoitaminen mahdollistuu. Ehdotetun lain 9 §:n mukaan henkilötietojen luovuttamisesta kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle ei päätä enää kansallinen jäsen, vaan alkuperäisen siirron toteuttanut toimivaltainen viranomainen ottaen asianmukaisesti huomioon alkuperäisen siirron tarkoituksen ja muut asiassa merkitykselliset seikat. Tätä pidetään kannatettavana. Luvan antamisesta on tarpeen säätää erikseen, koska esimerkiksi rikosasioiden tietosuojalain 41 § ei sellaisenaan tule tilanteessa sovellettavaksi.

Henkilötietojen siirrot kolmansiin maihin sisältävät erityisiä riskejä ja siksi Helsingin poliisilaitos katsoo, että tiedon alkuperäinen siirtäjä ja haltija kontrolloivat, päättävät ja vastaavat tällaisesta tiedonsiirrosta, eikä kansallinen jäsen voi neuvoteltuaan tiedot luovuttaneen viranomaisen kanssa enää päättää asiasta. Sääntely on johdonmukaisempi tällä tavoin rekisterinpitäjän vastuun kannaltakin katsottuna.

Poliisihallitus katsoo, että mietintö sisältää asetuksen edellyttämät muutokset Eurojustia koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön. Asetusta täydentävä lainsäädäntö antaa sen soveltajalle hyvät ohjeet siitä, miten asetuksen puitteissa toteutettavat toimenpiteet tulee Suomessa toteuttaa niin, että viranomaisten toimivaltasuhteisiin ei tule muita lainsäädäntötoimia vaativia muutoksia.

Lakimiesliitto toteaa, että Eurojust-asetus on suoraan sovellettavaa EU-oikeutta. On kuitenkin kannatettavaa, että mietinnössä ehdotetulla tavalla säädetään lisäksi täydentävää lainsäädäntöä erityisesti toimivaltakysymysten osalta. Mietintö on sisällöltään hyvin perusteltu.

Helsingin käräjäoikeus toteaa, että työryhmän mietintö on hyvin perusteltu. Uusi ehdotettu laki vastaa sisällöltään asiallisesti pitkälti voimassa olevaa lakia ilman suuria muutoksia. Mainituilla perusteilla esitykseen ei ole huomautettavaa.

Pirkanmaan käräjäoikeus toteaa, että työryhmän perustellun mietinnön mukaan uusi Eurojust-laki vastaa sisällöltään asiallisesti voimassa olevaa lakia. Tämän vuoksi ehdotukseen ei ole huomauttamista.

Keskusrikospoliisi toteaa, että ehdotettu laki vastaa sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia. Mietinnöstä ei ole lausuttavaa.

Sisäministeriö ilmoittaa, ettei sillä ole lausuttavaa mietinnöstä ja lakiehdotuksesta.

Suomen asianajajaliitto toteaa, ettei sillä ole asiassa lausuttavaa.

Liitteet

Lausunnonantajat

Oikeusministeriö on varannut seuraaville 38 taholle tilaisuuden lausua lausuntoa työryhmämietinnöstä koskien Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastoa (Eurojust) koskevaa asetusta täydentävästä lainsäädännöstä. Alleviivatut tahot ovat toimittaneet lausunnon:

Helsingin yliopisto / Professorit Sakari Melander ja Juha Raitio

Auktorisoidut lakimiehet ry

Eduskunnan oikeusasiamies

Helsingin hovioikeus

Helsingin käräjäoikeus

Helsingin poliisilaitos

Helsingin syyttäjänvirasto

Itä-Suomen syyttäjänvirasto

Itä-Uudenmaan syyttäjänvirasto

Julkiset Oikeusavustajat ry

Keskusrikospoliisi

Korkein oikeus

Landskapsåklagarämbetet i landskapet Åland

Lapin syyttäjänvirasto

Länsi-Suomen syyttäjänvirasto

Länsi-Uudenmaan syyttäjänvirasto

Oikeusrekisterikeskus

Oulun käräjäoikeus

Oulun syyttäjänvirasto

Pirkanmaan käräjäoikeus

Pohjanmaan syyttäjänvirasto

Poliisihallitus

Rajavartiolaitos

RISE Keskushallintoyksikkö

Salpausselän syyttäjänvirasto

Sisäministeriö

Sisä-Suomen syyttäjänvirasto

Suomen asianajajaliitto

Suomen lakimiesliitto

Suomen syyttäjähdistys ry

Tietosuojavaltuutetun toimisto

Tulli

Ulkoministeriö

Vaasan hovioikeus

Valtakunnansyyttäjänvirasto

Valtioneuvoston oikeuskansleri

Valtiovarainministeriö

Vantaan käräjäoikeus

Oikeusministeriö
PL 25
00023 Valtioneuvosto
www.oikeusministerio.fi

Justitieministeriet
PB 25
00023 Statsrådet
www.justitieministeriet.fi

ISSN 2490-1172 (PDF)
ISBN 978-952-259-784-7 (PDF)